

hold kunne indtræde igjen, og altsaa medføre analoge Erstatningskræv. Nei, vi komme ikke bort fra Sagen, før vi komme bort fra Kontraktens § 11. Nu har ganske vist den høitærede Minister erklæret at ville gjøre et Forsøg i den Henseende; men om det Forsøg lykkes, om det vil føre til et heldigt Resultat, er en Ting, vi i dette Øieblik ikke kunne vide Noget om. Jeg skal nu ikke unblade at bemærke, at det forekommer mig, at jo favorablere vi stille Forpagterne efter den nuværende Kontrakt, desto mindre Udbygt er der til at faae en ny Kontrakt paa et bedre Grundlag. Dette er vore Grunde til at holde os til den Begrændsning, vi have foreslaaet; men, som sagt, nogen stor Bægt skal jeg ikke lægge derpaa.

Naar jeg dernæst vender mig til det berømlige Forf. skal jeg først gjøre en formel Bemærkning til det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) med Hensyn til de Oplysninger, han favnede. Jeg tror, at, naar et Medlem her i Thinget favner de fornødne Oplysninger, har han nærmest at holde sig til de Medlemmer, som han har sendt ind eller har været med til at sende ind i Udvalget. Jeg veed ikke rettere, end at de enkelte Medlemmer i Udvalget ville være istand til at bringe de fornødne Oplysninger tilstede. Naar altsaa det ærede Medlems Meningsfæller i Udvalget ikke have fyldtgjort ham i den Henseende, tror jeg, at han bør klage over dem, men han har ingen Grund til at klage over Udvalget. Iøvrigt er det jo Noget, som vil hælde ogsaa i andre Sager, at man ikke kan bringe Thinget alle de Oplysninger, der have foreligget i Udvalget. Det er et Spørgsmaal, som navnlig i Finantsudvalget meget ofte kommer frem, hvad og i hvilket Omfang man skal trykke af eller ikke trykke af, og jeg tror, at Finantsudvalget i Reglen viser sig meget liberalt med Hensyn til Brugten af Sværte og Papir. Hvad selve Realiteten angaar, er det jo et Spørgsmaal, som ligger naturligt for. Naar vi nu forfaste dette Forslag, hvad sker da? Vi have jo hørt af den meget ærede Minister, at Forf. ikke falder af den Grund. Det gjør det altsaa ikke. Den umiddelbare Følge af en Forfæstelse vil, saavidt jeg kan se, kun være den af Ministeren angivne, at vi faae et Forf., der er noget svagere end det, vi ellers vilde have faaet, med mindre man kunde gaa ud fra en anden Forudsætning, nemlig den, at den ærede Minister vilde søle sig saa ryttet ved et saadant Chos, at han, som et æret Organ for den offentlige Mening har udtalt, gif overbord med det samme, og vi saa fik en national-liberal Infanterist i Stedet. Saa vilde det være et Spørgsmaal, hvad der da vilde ske, og under den Forudsætning kunde jeg nok have lyst til at overveie idetmindste med mig selv, hvad de Herrer, der nu gjøre Opposition imod

dette Forslag, egentlig love os i denne Henseende. Hvor kunne vi vente, at de ville lægge dette Forf.? I den Henseende har jeg ikke af de Forhandlinger, vi have ført, faaet nogen tilfredsstillende Oplysning. Det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Dinesen) vilde ud paa Stubben. Det ærede Medlem fra Solbæk Amts 3die Valgkreds (Kauber) vil paa ingen Maade ud paa Stubben; i alt Fald vilde han kun meget subsidiært derud. Hvor det ærede Medlem vil hen, veed jeg ikke, maaske han ikke vil af Stedet, det anser jeg for det Rimeligste. Men der er altsaa ikke Noget, der giver os tilstrækkelig Oplysning om, hvad Følgen bliver af, at Forslaget bliver forfæstet, hvor vi saa komme hen. Det er jo tænkeligt, at Resultatet vilde blive det ogsaa under en anden Minister, at Kanonerne kom til at ligge paa Dæmningen, fordi det var det eneste Sted, hvor de kunde ligge. Hvis det blev Resultatet, var Ulykken ikke saa stor. Men jeg er dog lidt bange for, at det ikke vilde blive Tilfældet. Da jeg har lagt Mærke til, hvorledes det er gaaet mine ærede Meningsfæller, naar de have fulgt det ærede Medlem fra Frederiksberg, som egentlig er Chef for denne Aktion, har jeg Grund til at frygte, at dette ærede Medlem og de ærede Medlemmer, der ville til Stubben, ville gaa af med Seiren og tage de andre med paa Slæbetoug, saaledes at vi i Virkeligheden lande derude. Det er Noget, som jeg ogsaa er bleven bestyrket i ved at se, hvorledes det er gaaet i de sidste Dage, da de samme ærede Medlemmer vare med paa Sværnsloven. I den Henseende følger jeg mig ogsaa noget advaret ved den Stilling, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har indtaget. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har en fin Næse for Forf., og dette ærede Medlem var ved 2den Behandling selv med til at stille Forslag om at forfaste disse 5,500 Kr. Det ærede Medlem har nu imidlertid dreiet af. Jeg tror, det ligger i, at det ærede Medlem meget rigtig, har mærket Noget til, at det var nogle Millioner at risikere ved at forfaste disse 5,500 Kr., hvilket jeg tror, at det ærede Medlem har ganske Ret i. Allerede af den Grund vil jeg dog holde paa, at vi bevilge de 5,500 Kr. og blive der paa Dæmningen, hvor vi nu engang ere komne, og hvor jeg ikke i Virkeligheden har set nogen overbevisende Grund for, at vi ikke skulde være. Det er nemlig ikke for mig nogen afgjørende Grund, at det er et nyt Forf., selv om det kunde siges, at det er et Forf., hvilket er en meget tvivlsom Ting; thi ikke enhver Standplads for Kanoner er et Forf. Ved et Forf. tror jeg, at man i Almindelighed vil forstaa en befæstet Standplads for Kanoner. Det er det altsaa ikke, men selv om det var baade et Forf.